

ילדים (שירי ילדים), הוצאת מוסיקת האחים וורנר. צ'יק בא לביתנו, הביא לה את החוברת וניגן לה אותם. היא מאוד התרשמה.

● מה היחס, קטיה, בין סוגי הנגינה בחם את עוסקתו?

זה מתחלק שווה בשווה. הסיר האחרון, עם מאריאל וג'ון מקלפלין, היה מאוד מעייף. לא רק בגלל המוסיקה, אלא גם בגלל כל הטרחה שבקורה עם כלים אלקטרוניים. המחשב סינתטיזר סינקלאווייר משוכלל מאוד. הוא עדיין לא ידוע באירופה, יש אולי מישהו או שישה כאלה כאן. אבל אתה יודע, אפילו לאוסקר פיטרסון יש אותו. אתה מאמין? פגשתי אותו בשרההתעופה והוא אמר לי: "את מנגנת בסינקלאווייר? גם אני."

● איך הגעת למכשירי התחלנו להתעניין בו כי ג'ון היה זקוק למחשב, אשר יוכל להדפיס תווי מוסיקה עבורו. לא ידענו שהוא יוכיח את עצמו ככלי מוסיקלי כה טוב. עם הזמן אפילו שכחנו מאפשרויות ההדפסה שלו. עכשיו קיבל ג'ון הזמנה מהתיזמורת הפילהרמונית של לוס אנג'לס, לכתוב קונצרט לגיטרה עבורם, או הוא ישתמש במכשיר הנהדר הזה.

● מה היתה תגובת קהל הגאוז לחופעת צמד פסנתרניות?

מאריאל: זה היה נהדר. בכמה מקומות לא יכולנו להמשיך לפרק השני של הקונצרט בפה של גרשווין, בגלל מחיאות הכפיים האדירות. עשינו דבר דומה הקיץ בצרפת, נראה כי אנשים רבים שהיו בקונצרט ג'או אלה הלכו אחר כך לקנות את הקלטות ריקודי ברהמס שלנו, כי ניגנו כמה מהם כהדרנים.

קטיה: קהל ג'או השתולל אחרי פטרושקה של סטרובינסקי. קהל קלאסי, גם אם משהו מאוד

פרוצליל

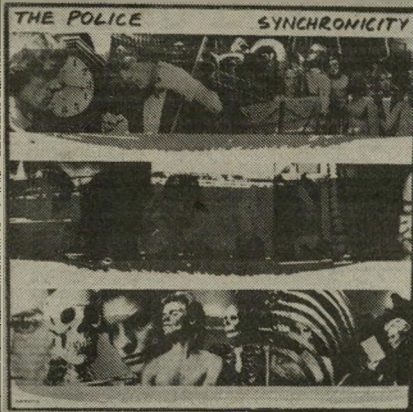
יופי ומוסיקה — האדיות לסאבן

בהופעותיו של הגיטריסט ג'ון מקלפלין, בסירור האחרון בארצות הברית, זומנה הפתעה בחלקו הראשון של המופע: על הבימה ניצבו שני פסנתרנים, ואליהם ניגשו קטיה ומאריאל לאבק לביצוע יצירות רוגמת קונצרטו בפה מאת גרשווין וריקודים הונגריים מאת ברהמס. ההפתעה גדלה עוד יותר כאשר זיהה הקהל בחלקו השני של הערב, את אחת האחיות מאחורי הקלעים האלקטרוניים המשוכללים של להקת מקלפלין.

ב-1970 זכו האחיות לאבק בהצלחה — כאלומי הקונצרטים במולדתם, צרפת, והקליטו את אלבומן הראשון, Visions De LAMEN מאת מסיאן. לאחרונה הקליטו שלושה תקליטים מצליחים מאוד, אשר זכו בביקורת מצויינת באירופה: רפסודיה בכחול וקונצרטו בפה מאת גרשווין; אוסקי עיבודי שירי גרשווין לזמרת סופראן (ברברה תרריקס) ושני פסנתרים; וביצוע מיוחד של ריקודים הונגריים מאת ברהמס. ב-1979 הופיעו קטיה ומאריאל לראשונה בארצות הברית, בניגונה מרשימה של קונצרטו לשני פסנתרים מאת לוציאנו בריו, עם התיזמורת הפילהרמונית של לוס אנג'לס.

חדש שהיא יושן. בפני האחיות עמדה בעיה: איך להציג את היפוי והעניין שהן מגלות בחומר הקלאסי לאחני מאזינים צעירים בני גילן. אלה מתעניינים בדרך כלל יותר בג'או או רוק מאשר באותה מוסיקה קסומה. פיתרון לבעיה הופיע בדמותו של הסקסופוניסט הצרפתי

יצירתיות מוציאה

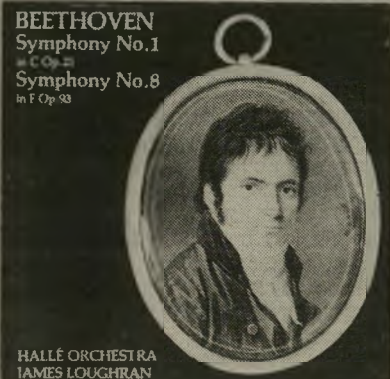

שומר על יחוד. המתופף המוכשר מתקשה יותר בהלחנה. ומיס גראדנקו שלו אינו משיא אלבום מוצלח זה.

כאשר התפעלתי באוני ידידי, המתופף המוכשר רני מקוב. על התיפוף של סטיוארט קופלנד באלבום זה, העמיד רברים על דיוקם. זה לא רק שהוא מתופף טוב. הוא בעצם המציא את סיגנון התיפוף הזה. כרוך שהוא היה הטוב ביותר בו, היום. התיפוף המצויין הזה מצטרף לשירת ולנגינת באס של סטינג והגיטרות של אנדי סארמס, לבניית תקליט מיקצועי ומהנה.

שמונה משרי האלבום הולחנו וכתבו בידי סטינג, וכולטים בניגיהם הולך בעיקבותיו (המוכיר לטובה את הודעה בבקבוק). סינכרוניזציה 2, תא בסחרה הלהיט כל נעימה שאת לוקחת ושירי אמוא. שכתב מוצלע סארמס, מושפע מאוד מראשים מדברים. אך

צידוק להשקעה

BEETHOVEN
Symphony No. 1
Symphony No. 8
in F Op. 93

HALLÉ ORCHESTRA
JAMES LOUGHRAN

אורמנדי, אורמנדי, שהופיע כבר בגיל 6 ככנר סולן, והעובר עם תזמורת פילדלפיה מאז 1936 (הוא בן 84 כיום), מביא ביצוע מזהיר של הסימפונייה. ההקלטה הטובה מאוד משלימה את ההנאה.

בטהובן — סימפוניות מיספר 8, 1 ו-6 בטהובן — סימפוניות מיספר 4, 2 תזמורת האלה בניצוח גיימס לוגראן.

בטהובן — סימפונייה מיספר 3, "הרויקה"; תזמורת פילדלפיה בניצוח יוג'ין אורמנדי; איטטורניקס.

שני התקליטים הראשונים מגיעים מחברת התקליטים החדשה-יחסית ASV. החברה האנגלית מקליטה אמנים מקומיים רבים, וזה הצידוק היחיד להטבעת זוג תקליטים אלה: האיכות אינה מלבנת וכל רגיסטר הבאס נשמע עמוק ורבוך מדי. יחידו האינטרפרטציה של המנצח, לצד טכניקות ההקלטה הקיימות היום, אינן מותירות סיבות רבות להתעניין בביצועים אלה.

לעומתם מביאה אריסטיי הקלטה דיגיטלית של השלושית היפהפיה, תחת שריכס האמן יוג'ין

אחיות מסנתרניות קטיה ומריאל לאבק

פרנסואה ז'אנו. כאמצע שנות ה-70 הציע להן ז'אנו לנסות נגינת ג'או. מאריאל, הצעירה בשנתיים מקטיה, העדיפה להיצמד לתווים מורפסים, ואילו אחותה ניסתה כיוון חדש זה. קטיה הצטרפה להרכב בראשות ז'אנו בשם פאנמוניוים. הקלטות ג'או של ההרכב הגיעו בראשית 1981 לגיטריסט ג'ון מקלפלין, והוא הציע לקטיה לאבק להצטרף אליו להקלטת אלבומה "BELO HORIZONTE". בכך הצטרפה למעשה גם ללהקת סירי ההופעות שלו, שבה היא מנגנת בפגנתר ובסינתטיזר דיגיטלי ממוחשב בשם סינקלאווייר (SYN-CLAVIER). קטיה ממשיכה את עבודתה עם מקלפלין וניתן לשמוע אותה גם בתקליטו האחרון, מוסיקה מדוברת כאן.

מספרות קטיה ומאריאל: קטיה: במשך לימודי לא שמענו ג'או כלל. אמנו, שהיתה תלמידת מרגריט לונג, ואשר לימדה אותנו, מגלה ג'או רק עכשיו. מה שנהדר בה הוא כי היא כליך פתוחה: כשעובנו את קונטרבסוריון פאריס והתחלנו מנגנות יצירות מלחינים מודרניים דוגמת בריו וברנשטיין, היא לא הכירה אותם בכלל; אך היא הקשיבה, וזה מצא חן בעיניה. היום היא מנגנת מעט סקוט ג'זפלין ומוסיקה בת זמננו.

מאריאל: למעשה, אם בעבר נהגה ללמד שופן, היום מנגנים תלמידיה מהמיקרוקוסמוס של כרסוק וקובץ יצירות שצ'יק קוריאה כתב

הוא לא נבד, הוא אחי

אלטון ג'ון — נמוך מדי בשביל אפס"פ פונוקול.

במוסיקת הפופ תופס אלטון ג'ון מקום לצד קרול קינג, ג'ו קוקר ואחרים כמלחין, ומר ונגן, אשר רבים משריו ליוו נסיעות לילה מכונית חזרה מהחברה. לילות לימוד לבחינות בגרות ומסיבות נוסטלגיה של סוף שנות השיכעים. בעשור האחרון, כל תקליט שלו, פרט לשניים-שלושה שירים מוצלחים ופעם כל רצועה בתקליט של ג'ון היתה טובה, נוגס עמוק באשראי המוחזק לו אצל המאזינים.

בתקליט זה מבצע אלטון ג'ון פשע כועיראפני: בהרכב נגנים ותמלילן והים לאלה אשר ליוו אותו בשנות הצלחתו, הוא מציג עשרה שירים חדשים, אשר רובם הם חיקוי ישיר של

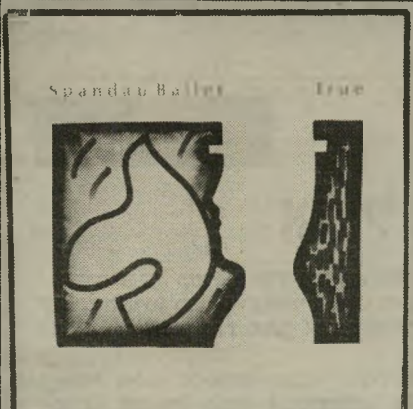
להיטים קודמים. עוד חץ אחד, לדוגמה, נשמע כמעט כמו הלילה הנפלא של תחילת שנות השיכעים. אפילו התיזמור הזה. רק אספן קנאי של הקלטות אלטון ג'ון ישקיע כסף באכזבה זו.

להישאר בחיים

להקת באלט שפאנראו" — אמת; ס'ביאס

להקת "ג'דען 17" — פער השפע (THE LUXURY GAP); הר ארצי.

בשני תקליטים אנגליים אלה ההפקה מיקצועית ונקייה. בשניהם יש מעט מרי תוכן המצדיק רכישתם. פרט לטכנאי הקלטה מתמלילי השירים, הרכב הנשפנים קרנות פניקס, המלוים את אדמה רוח ואש מפגין נגינה מיקצועית מאוד במפתח לעולם שבכער השפע. אך מוצגת פה "אמת" מסוג אחר: ג'ו קוקר סיפר לאחורנה בראיון, כי "בעולם המוסיקה, אם אינך מוציא תקליט במשך שנה או שנתיים, אתה

נחשב כלא קיים. איש אינו זוכר אותך" לצד הפקה מיקצועית, שריכים מסוגלים לה כיום, זו נראית הסיבה היחידה להקלטות אלה.

המהדר מניח תקליטים המיושה ציונים לפי הדירוג הבא: תו אחד - רע; שני - ימים - חמס; שלושה תווים - כמה; ארבעה תווים - טוב; חמישה תווים - מצויין.